

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1218 van 14 juni 2016
in de zaak RvVb/1415/0579/SA/564

In zake: de heer **Marc DE CLIPPELE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gregory VERMAERCKE
kantoor houdende te 8200 Brugge, Dirk Martensstraat 23
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Leen LIPPEVELDE

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:* de bvba **VERLIEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Stefan WALGRAEVE
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 26 mei 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 april 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder andere de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lierde van 10 december 2014 niet ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een nieuwbouw van een woonzorgcentrum met herstel flats en de afbraak van een schuur.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9572 Lierde, Tempel z.n. en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie A, nummers 0689E en 0689F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met een arrest van 6 oktober 2015 (nr. RvVb/S/1516/0085) de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de derde kamer. Het arrest van 6 oktober 2015 werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 20 oktober 2015.

De verzoekende partij heeft, wanneer zij hiertoe op 20 oktober 2015 door de griffie van de Raad werd verzocht, geen verzoek tot voortzetting ingediend conform artikel 69, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: Procedurebesluit). Nadat zij hiertoe op 2 februari 2016 door de griffie van de Raad werd verzocht, heeft ze op 17 februari 2016 wel gevraagd om te worden gehoord conform artikel 72, §2 Procedurebesluit en tegelijk alsnog een verzoek tot voortzetting ingediend

2.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 mei 2016.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jolien VAN DE WINCKEL die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Leen LIPPEVELDE die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bram DE SMET die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het Procedurebesluit zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De bvba VERLIEN verzoekt met een aangetekende brief van 27 juli 2015 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 16 september 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. VERSNELDE RECHTSPLEGING

1.

Artikel 69, tweede lid van het Procedurebesluit bepaalt dat indien de Raad de bestreden beslissing niet heeft geschorst, de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting moet indienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen. Doet zij dit niet, dan geldt ten aanzien van haar een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen verzoek tot voortzetting heeft ingediend binnen de vervaltermijn van 30 dagen na betekening op 20 oktober 2015 van het arrest van 6 oktober 2015.

2.

Artikel 72, §1 van het Procedurereglement stelt dat indien geen verzoek tot voortzetting werd ingediend binnen voormelde vervaltermijn de verzoekende partij binnen een vervaltermijn van

vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van betekening van de mededeling door de griffier dat de afstand van geding zal worden uitgesproken, kan vragen om te worden gehoord.

De griffie heeft deze mededeling betekend aan de verzoekende partij met een aangetekende brief van 2 februari 2016. De verzoekende partij heeft per aangetekende brief van 17 februari 2016 en derhalve binnen de termijn van 15 dagen, gevraagd om de procedure voort te zetten en om in dit kader te worden gehoord. In dit schrijven worden volgende redenen aangevoerd met betrekking tot het niet of alleszins niet-tijdig indienen van een verzoek tot voortzetting:

“ ...

Ik verwijs in de in rand vermelde zaak naar uw schrijven van 2 februari 2016.

Met huidig schrijven verzoek ik alvast uitdrukkelijk om gehoord te worden in deze zaak.

Onder voorbehoud van verdere aanvulling en toelichting, betwijfel ik ten zeerste of ik uw schrijven mocht ontvangen op grond waarvan een termijn voor het indienen van een verzoek tot voortzetting.

Niet alleen heb ik een periode in het buitenland verbleven, maar deze twijfel is mede ingegeven door eerdere administratieve vergissingen omtrent beweerde kennisgevingen: zo heb ik reeds eerdere kennisgevingen ontvangen die uiteindelijk helemaal niet voor mij bedoeld leken te zijn (o.a. betreffende de discussie in Sint-Martens-Latem).

Het zou dan ook bijzonder frappant zijn dat een leek afgestraft zou worden gelet op deze administratieve onduidelijkheden en verwarringen, die ikzelf helemaal niet veroorzaakt heb.

...

Voor zoveel als nodig bevestig ik hierbij dat ik de procedure weldegelijk wens verder te zetten.

...”

3.

Er bestaat een algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet, in de voorliggende zaak een wettelijk vermoeden van afstand van geding, in het geval van overmacht of onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd. Dit betekent dat een verzoekende partij redenen kan aanvoeren waarom zij geen verzoek tot voortzetting heeft ingediend binnen de voorgeschreven termijn naar aanleiding van de betekening van de verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de zitting van 17 juni 2016 bevestigt verzoekende partij wat zij heeft verklaard in haar brief van 17 februari 2016. Zij voegt daar nog aan toe dat zij iemand heeft aangesteld, maar het niet duidelijk is wat deze met de post heeft gedaan.

Verwerende en tussenkomende partij menen dat de aangevoerde redenen geen overmacht vormen. De tussenkomende partij bewijst door neerlegging van stukken ter zitting dat ook zij de verzoekende partij heeft aangeschreven.

4.

Het verblijf van verzoekende partij in het buitenland kan *in casu* niet relevant ingeroepen worden ter verantwoording van het niet of laattijdig indienen van een verzoek tot voortzetting. De verzoekende partij is principieel zelf verantwoordelijk voor het tijdig indienen van een verzoek tot voortzetting en dient hiertoe in de eerste plaats dan ook zelf de nodige schikkingen te treffen.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van degene die zich erop beroept en die door deze niet kon worden voorzien noch vermeden, en die niet het gevolg is van nalatigheid of een gebrek aan voorzorg van zijnentwege.

Een verblijf in het buitenland, ongeacht de duur en de redenen ervan, belet *in casu* niet dat de verzoekende partij de nodige schikkingen kon treffen om haar post te ontvangen, dan wel te laten opvolgen. Overigens, zo merkt de Raad op, beperkt de verzoekende partij zich, wat haar verblijf in het buitenland betreft, tot beweringen die door geen enkel stuk worden gestaafd.

5.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de griffie van de Raad de uitnodiging tot voortzetting van de procedure weldegelijk met een aangetekende brief heeft verzonden op 20 oktober 2015. De verzoekende partij brengt geen elementen aan die het tegendeel kunnen bewijzen, maar drukt slechts haar twijfel uit en beweert dat zij reeds eerdere kennisgevingen zou hebben ontvangen die niet voor haar bestemd waren.

De vermeende eerdere kennisgevingen door de Raad worden ter zitting echter niet bijgebracht, zodat het een loutere bewering betreft die op geen enkele wijze wordt gestaafd. Uit de brief van de verzoekende partij en diens verklaring op de zitting, kan in alle redelijkheid geen overmacht of onoverwinnelijke dwaling worden afgeleid.

6.

De vaststelling dat de door de verzoekende partij aangevoerde omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als overmacht of onoverkomelijke dwaling, die het haar onmogelijk zouden hebben gemaakt een verzoek tot voorzetting in te dienen binnen de voorgeschreven termijn van dertig dagen, dwingen de Raad tot het vaststellen van de afstand van geding.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, worden ten laste van de verzoekende partij gelegd.
3. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, worden ten laste van de tussenkomende partij gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 14 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER